

2012-08-28

EU-domar som handlar om begreppet allmän ordning och säkerhet

- EU-domstolen har slagit fast att begreppet allmän ordning och säkerhet inte får säkerställas nationellt, utan har en unionsrättslig innebörd (mål C-41/74, Van Duyn mot Home Office).

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sv&jur=C,T,F&num=C-41/74&td=ALL&parties=Van%20Duyn>

- I ett avgörande har EU-domstolen specificerat villkoren för att åberopa allmän ordning. Eventuella inskränkningar måste vara proportionerliga och, ytterst, nödvändiga för att värna det demokratiska samhällets intressen. Inskränkningar kan endast medges om personerna ifråga utgör "ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot mot den allmänna ordningen" (mål C-36/75, Rutili mot inrikesministern).

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sv&jur=C,T,F&num=C-36/75&td=ALL&parties=Rutili>

- EU-domstolen har i ett avgörande uttalat att inskränkningar baserade på omsorgen om den allmänna ordningen förutsätter att det, utöver den störning av ordningen i samhället som varje lagöverträdelse innebär, också föreligger ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot som påverkar ett av samhällets grundläggande intressen (mål C-30/77, Régina mot Bouchereau).

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sv&jur=C,T,F&num=C-30/77&td=ALL&parties=Regina>

- EU-domstolen har uttalat att inskränkningar i principen om fri rörlighet inte får göras av allmänpreventiva skäl utan det krävs att utlänningens personliga uppförande utgör ett faktiskt hot mot den allmänna ordningen (mål C-67/74, Bonsignore mot Oberstadtdirektor der Stadt Köln).

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sv&jur=C,T,F&num=C-67/74&td=ALL&parties=Bonsignore>

- I ett avgörande från 1982 (mål C-115/81, Adoui och Cornuaille mot Belgiska staten) har domstolen framhållit att även om gemenskapsrätten inte ålägger medlemsstaterna att tillämpa en enhetlig värdeskala vid bedömningen av om ett uppförande kan anses strida mot allmän ordning – så får ett uppförande inte anses vara av sådan karaktär att det begränsar en utländsk unionsmedborgares fria rörlighet såvida medlemsstaten inte vidtar några repressiva eller andra åtgärder för att förhindra samma uppförande hos de egna medborgarna (likabehandlingsprincipen).

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sv&jur=C,T,F&num=C-115/81&td=ALL&parties=Adoui>

- I ett avgörande (mål C-441/02, kommissionen mot Tyskland) har EU-domstolen framhållit att de möjligheter som finns för medlemsstat att göra undantag för unionsmedborgares inresa eller vistelse i medlemsstaten med hänvisning till allmän ordning utgör en avvikelse från den grundläggande principen om fri rörlighet för personer och ska därför tolkas restriktivt.

<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=sv&jur=C,T,F&num=C-441/02&td=ALL&parties=Tyskland>